

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1955 m.

lapkričio

30

TREČIADIENIS

Nr. 141 (1259)

Kaina 15 kap.

N u m e r y j e:

1. N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo viešėjimas Indijoje — 1 pusl.

2. V. Baranovskis. Žadinti iniciatyvą, kelti atsakomybės jausmą — 2 pusl.

3. Respublikinis jaunųjų rašytojų pasitarimas — 2 pusl.

4. M. Lozačenkoviėnė.

Apylinkės Taryba kovoje už kolūkio stiprinimą — 2 pusl.

6. Paspartiniai kūlimai ir sėklų supylimai! Sėkmingai užbaigti ūkinius metus! — 3 pusl.

6. P. Girdzijauskienė. Tarybinė Demokratinė Moterų Federacija švenčia savo dešimtmetį — 4 pusl.

Laiku ir kokybiškai atlikti traktorių remontą

Prasidėjo labai atsakingas laikotarpis mechanizatorių darbe — traktorių bei žemės ūkio mašinų žiemos remontas. Nuo savalaikio remonto atlikimo bei jo kokybės daug priklausys pavasario sėjos, o taip pat ir kitų lauko darbų sėkmė.

Mūsų MTS turi puikias sąlygas sėkmingai atlikti remontą. Čia yra gerai įrengta tipinė dirbtuvė, kuri aprūpinta naujausiomis staklėmis, aparatais ir mechanizmais. Yra prityrę inžinierinių techninių darbuotojų bei mechanizatorių kadrai.

Bet nepaisant visų tų sąlygų, ligi šiol traktorių bei žemės ūkio mašinų remontas vyksta labai nepatenkinamai. Iš 27 traktorių, kurie turi būti atremontuoti šių metų IV ketvirtyje, ligi šiol atremontuoti vos trys. Tatai gresia sužlugdyti IV ketvirčio traktorių remonto plano vykdymą.

Kame glūdi tokios nepatenkinamos remonto eigos priežastys? Ligi šiol MTS vadovai visa tai aiškino atsarginių dalių, lėšų remonto darbams vykdyti trūkumu.

Nekalbėsime apie tai, kad dėl lėšų trūkumo kalti patys MTS vadovai, kurie prileido didelį lėšų pereikvojimą vykdamas einamąjį remontą. Bet argi ir šiomis aplinkybėmis nieko nebuvo galima padaryti? Juk buvo galima organizuoti atskirų atsarginių dalių gamybą savo dirbtuvėse, juo labiau, kad tam yra visos galimybės.

Tačiau reikia pasakyti, kad kai kurie MTS darbuotojai, vietoje to, kad imtųsi ieškoti remonto paspartinimo būdų, jau iš anksto pranašauja remonto darbų žlugimą. Antai, dirbtuvių vedėjas drg. Maksas atvirai pareiškė:

— Darykite, ką norite, bet aš iš anksto sakau, kad IV

ketvirčio plano neįvykdysime. Kodėl toks pasimizmas? Kas sukėlė jį? Ar tai nebyloja, kad MTS darbuotojų tarpe įsivyravo nusiramimas, kad jie susitaikstė su trūkumais?

Padėtis, susidariusi remontuojant inventorių, kelia nerimą. Reikalinga imtis skubių ir ryžtingų priemonių. Pirmiausia reikia išgyvendinti įsivyravusį eilės MTS vadovaujančių darbuotojų tarpe nusiramimą. MTS partinės organizacijos uždavinys — mobilizuoti visą kolektyvą atsilikimui įveikti, surasti galimus traktorių remontui paspartinti ir juos pilnai išnaudoti.

Pastaruoju metu MTS gavo reikiamas lėšas ir atsargines dalis. Dabar reikia vykdyti remontą paspartintais tempais, kad galima būtų įveikti atsilikimą ir garbingai įvykdyti planą.

Traktorių remonto sėkmė daug priklauso ir nuo pačių mechanizatorių darbo.

Partinės, profsąjunginės ir komjaunimo organizacijų uždavinys — plačiai išvystyti jų tarpe politinį-masinių darbą, socialistinį lenktyniavimą siekiant, kad būtų griežtai laikomasi darbo drausmės, kad kiekvienas mechanizatorius įvykdytų ir viršytų išdirbio normas.

Komunistų partija kelia mašinų - traktorių stoties darbuotojams didelius uždavinius kovoje už tolesnį žemės ūkio pakilimą. Svarbiausia sąlyga sėkmingai įvykdyti šiuos uždavinius yra savalaikis ir kokybiškas traktorių bei žemės ūkio mašinų remonto atlikimas.

Mechanizatorių, inžinierių - techninių darbuotojų ir visų MTS darbuotojų pareiga išnaudoti visas galimybes siekiant greičiau įveikti atsilikimą ir užtikrinti pilną bei kokybišką remonto plano įvykdymą.

N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo viešėjimas Indijoje

Baigdami savo viešėjimą Bombėjuje, N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas dalyvavo priėmimo, kurį jų garbei lapkričio 24 d. vakare surengė Indijos — Tarybų Sąjungos kultūrinių ryšių vystymo draugija. Šio priėmimo metu draugijos Visos Indijos tarybos pirmininkas A. V. Baliga, Bombėjaus valstijos gubernatorius H. Mechtabas, drg. drg. Bulganinas ir Chruščiovas pasakė kalbas.

Lapkričio 25 d. drg. drg. N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas atvyko į Puną — vieną stambiausių Bombėjaus valstijos miestų — senovinę muratų tautos sostinę, dabar žemės ūkio rajono centrą ir svarbų Indijos kultūros centrą.

Tarybiniai svečiai aplankė esančią 30 km nuo Punos, Vadgaono žemės ūkio bandymų stotį. Šioje stotyje studijuojamos ryžių auginimo problemos, turinčios didelę reikšmę Indijai, kurioje ryžių pasėlių plotas siekia 28 mln. ha. Po to drg. drg. Bulganinas ir Chruščiovas kartu su lydinčiais juos asmenimis aplankė eksperimentinę hidroenergetikos stotį arti Punos, esančią Indijos centrinės vyriausybės žinioje.

Aplankę hidroenergetikos stotį, N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas nuvyko į esančią arti Punos Nacionalinę gynybos akademiją. Ant ežero, tarybinių svečių perlaukto motorinėmis valtimis, kranto juos sutiko generolas-majoras Habibula, viršininkas šios labai svarbios Indijos karinės mokyklos, ruošiančios trijų kariuomenės

rūšių — armijos, laivyno ir aviacijos karininkus.

Generolas-majoras Habibula surengė svečių garbei pusryčius. Pusryčių metu jis pasveikino N. A. Bulganiną ir N. S. Chruščiovą. N. A. Bulganinas padėkojo generolui-majorui Habibulai savo ir N. S. Chruščiovo vardu bei Tarybinės Armijos karių ir visos tarybinės liaudies vardu už nuoširdžius sveikinimo žodžius ir pareiškė padėką už šiltą priėmimą.

Vakare universiteto sode įvyko masinis mitingas tarybinių svečių garbei. Mitinge dalyvavo 300 tūkstančių Punos ir apylinkių gyventojų. Punos piliečių vardu drg. drg. Bulganiną ir Chruščiovą, užėmusius vietas iliuminuotoje tribūnoje, pasveikino miesto meras B. N. Sanas. Jis perskaitė Punos piliečių adresą.

Punos piliečiams pasakė kalbą drg. N. A. Bulganinas. Drg. drg. Bulganinui ir Chruščiovui Punos municipaliteto vardu buvo įteiktos atminimui dovanos.

Lapkričio 26 d. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Narys išvyko iš Punos ir lėktuvais atskrido į Bangalorą — Maisoro valstijos centrą Pietų Indijoje.

Lapkričio 26 d. antroje pusėje N. S. Chruščiovas ir N. A. Bulganinas aplankė Indijos mokslinį institutą Bangaloroje. Svečiams apžiūrėjus įvairius šio instituto skyrius, jo direktorius profesorius K. Srinivasanas ir N. S. Chruščiovas, dalyvaujant daugeliui svečių, pasikeitė trumpomis kalbomis. Po to N. A.

Bulganinas ir N. S. Chruščiovas aplankė vieną iš daugelio Bangaloro pramonės įmonių — staklių-jrankių gamyklą.

Vėliau įvyko mitingas tarybinių svečių garbei, kuriame dalyvavo valstijos radž-pramukchas (valdytojas), Maisoro valstijos maharadžas ir kiti vietos valdžios organų atstovai ir apie 200 tūkst. Bangaloro gyventojų. Šiame mitinge N. S. Chruščiovas, atsakydamas į miesto mero sveikinimą, pasakė didelę, raiškia kalbą tarptautinių santykių klausimais, sukėlusią didžiulį Indijos visuomenės susidomėjimą. Tarybinių svečių viešėjimas Bangaloroje, išsiliejęs į jaudinančią, tikrai visaliaudinę demonstraciją Indijos — Tarybų Sąjungos draugystės garbei, pasibaigė Pietų Indijos liaudies šokių puikiu koncertu.

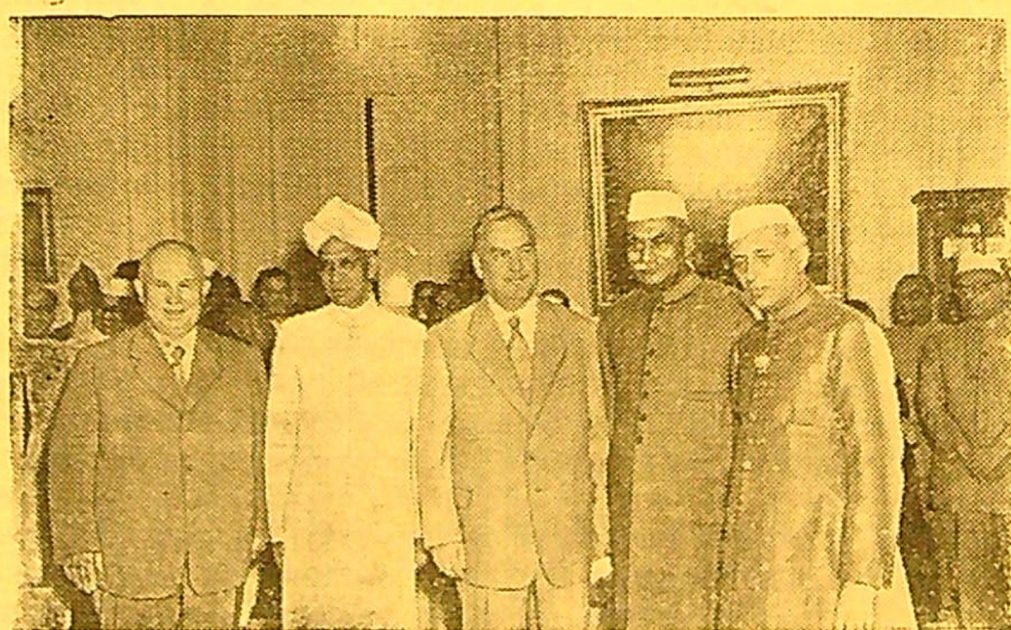
Pasibaigus koncertui, svečiams buvo įteiktos atminimui dovanos ir įvyko pasikeitimas kalbomis tarp vyriausiojo Maisoros valstijos ministro K. Chanumanthajos ir N. A. Bulganino.

Lapkričio 27 d. N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas išvyko iš Bangaloro ir tą pačią dieną lėktuvu atskrido į Koimbatoro miestą — vieną svarbių Pietų Indijos pramonės centrų Madraso valstijoje. Mieste įvyko masinis mitingas. N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas pasveikino susirinkusius. N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo kalbos sukėlė mitingo dalyvių plojimų audrą ir pritrimo šūksmus.

Pasibaigus mitingui svečiai nuvyko į vieną iš gražiausių Indijos rajonų — į Žydruosius kalnus (Nilgiri), kurie yra už 60 mylių nuo Koimbatoro. Kelias iki kalnų kurorto Utakamundo, esančio Žydrųjų kalnų centre 2.500 m aukštyje virš jūros lygio, truko tarybinėms svečiams apie 5 valandas. Pakeliui drg. drg. Chruščiovas ir Bulganinas aplankė, Madraso valstijos valdžios organų pakviesti, eilę šios valstijos žemės ūkio įmonių.

Visur, kur sustodavo svečiai, jie būdavo valdžios organų, fermerių ir fermų darbuotojų kuo draugiškiausiai, šilčiausiai sutikti.

Antroje dienos pusėje Bulganinas ir Chruščiovas aplankė netoli nuo Utakamundo esančią arbatžolių ir kavos plantaciją. Po to tarybiniai svečiai apžiūrėjo esančius prie šios plantacijos nedidelius arbatos ir kavos fabrikus.

INDIJA. 1955 m. lapkričio 20 d. Indijos Respublikos Prezidentas Radžendra Prasadas surengė didelį priėmimą TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko N. A. Bulganino ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Nario N. S. Chruščiovo garbei.

Nuotraukoje: Priėmimo pas Indijos Prezidentą metu. Iš kairės į dešinę — N. S. Chruščiovas, Indijos Respublikos Viceprezidentas Sarvapalis Radhakrišnanas, N. A. Bulganinas, Indijos Respublikos Prezidentas Radžendra Prasadas ir Indijos Respublikos Ministras Pirmininkas Džavacharlalas Neru.

V. Jegorovo nuotr.

(TASS-ELTA).

(TASS-ELTA).

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakas

DĖL POETO ADOMO MICKEVIČIAUS VARDO SUTEIKIMO KAUNO DEVINTAJAI VIDURINEI MOKYKLAI IR VILNIAUS VIEŠAJAI BIBLIOTEKAI

Didžiojo lenkų poeto Adomo Mickevičiaus šimtosios mirties metinėms atžymėti, suteikti jo vardą Kauno devintajai vidurinei mokyklai ir Vilniaus viešajai bibliotekai, kurias ateityje vadinti: „Kauno Adomo Mickevičiaus vardo vidurinė mokykla“ ir „Vilniaus Adomo Mickevičiaus vardo viešoji biblioteka“.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko Pavaduotojas M. JUNČAS-KUČINSKAS
Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius S. NAUJALIS

Vilnius, 1955 m. lapkričio 24 d.

Komjaunimo gyvenimas

Žadinti iniciatyvą, kelti atsakomybės jausmą

Kada Čapajevio vardo kolūkiui prireikė laiškinių, partinės organizacijos sekretorius drg. Balabkinas nutarė pasitarti su komjaunimo organizacija, turėdamas omeny, kad komjaunuolis greičiau suaktyvins spaudos platinimą bei sutvarkys pašto korespondencijos išnešiojimą. Komjaunimo organizacija rekomendavo kolūkio valdybai komjaunuolę E. Rybakovą.

Bet E. Rybakova pažiūrėjo į tai labai abejingai.

— Veltui darbas, — pareiškė jina ir kategoriškai atsakė. Nepadėjo ir pasikalbėjimas apie šventą komjaunuolio pareigą, — savo nuomonės ji nepakeitė.

Deja, tokie faktai šioje komjaunimo organizacijoje dažni.

Kur komjaunuoliška iniciatyva? Kur atsakomybės jausmas už pavestą darbą? Šie klausimai nenoromis iškyla, kada susipažįsti su Čapajevio vardo kolūkio komjaunimo organizacijos gyvenimu.

Neteisinga būtų tvirtinti, kad komjaunuoliams čia nėra galimybės savo iniciatyvai reikšti. Kada jie imasi darbo daug ką gali padaryti. Pavyzdžiui, gerai komjaunuoliai padirbėjo sekmadieninėje talkoje vežant samaną prie fermų. Reiškia, gerai gali jie padirbėti bei parodyti gerą pavyzdį ir kituose kolūkinės gamybos baruose. Bet tam trūksta komjaunuoliškos ugnelės, iniciatyvos.

Tokia padėtis visų pirma susidarė todėl, kad komjaunimo komitetas, vadovaujamas drg. Savičenkos, dar mažai dirba ir silpnai pažįsta organizacijos narius. Atsilikimas su Rybakova liudi-

ja apie nepakankamą auklėjamąjį darbą.

Didelis trūkumas kolūkio komjaunimo organizacijos darbe yra tai, kad ji nepropaguoja komjaunuolių - pirmųjų patyrimo. O tokių komjaunuolių kolūkyje yra. Pavyzdžiui, komjaunuolė A. Lavrenova, dirbdama melžėja, pasiekė gerų rodiklių, Dmitrijus Balabkinas — laukininkystės brigadų pirmūnas. Kodėl gi neperteikti jų patyrimo, neparodyti jo kaip pavyzdžio? O šie komjaunuoliai, nejausdami rūpinimosi bei padrasinančios paramos iš komjaunimo organizacijos pusės, pradeda dirbti be iniciatyvos, taip sakant, „vidutiniu lygiu“.

Kolūkyje iki šiol nepradėtas kūlimas bei tolesnis linų apdirbimas. Ši vertinga kultūra genda. Bet niekas iš komjaunuolių nepareiškė iniciatyvos organizuojant greitesnį linų apdirbimą ir linų produkcijos pristatymą valstybei.

Praeitais metais kolūkio laukininkystės darbuotojai kėlė savo kvalifikaciją, užsiiminėdami agrotechnikos kursuose. Klausytojų tarpe buvo ir komjaunuoliai. Ne kas kitas, kaip jie turi pasirūpinti, kad ir dabar mokslas būtų tęsiamas.

Nėra abejonės, kad komjaunimo komitetas, ryžtingai gerindamas auklėjamąjį darbą, duodamas komjaunuoliams atsakingas užduotis, sugebės pašalinti šį trūkumą. Komiteto nariams reikalinga būti arčiau prie gyvenimo, matyti tai, kas svarbiausia, ir šiuo pagrindu žadinti komjaunuolių iniciatyvą, kelti komjaunimo organizacijos vaidmenį kolūkinėje gamyboje.

V. Baranovskis

Respublikinis jaunųjų rašytojų pasitarimas

Lapkričio 21—23 dienomis Vilniuje įvyko ketvirtasis respublikinis jaunųjų rašytojų pasitarimas.

Rašytojų A. Jonyno ir A. Baltrūno pranešime „Jaunieji rašytojai ir jų uždaviniai“ buvo pažymėta, kad per laikotarpį, praėjusį po trečiojo respublikinio pradedančiųjų rašytojų pasitarimo, į literatūrą atėjo naujos jaunųjų rašytojų jėgos. Jų tarpe žymiausia vieta užima poetai. Šių metų pradžioje iš spaudos išėjo pirmasis J. Marcinkevičiaus eilėraščių rinkinys „Prašu žodžio“. Šiuo metu jis baigia rašyti poemą „Dvidešimtas pavasaris“. Be gausių vaikams skirtų eilėraščių ir poemų, K. Kubilinskas pastaruoju metu parašė visą eilę pasakų tautosakos motyvais. Naujus eilėraščių rinkinius išleido B. Mackevičius, A. Baltakis.

Mažiau spaudoje pasireiškia jaunieji prozininkai. Tačiau ir prozos žanre jaunieji rašytojai yra pasiekę kai kuriuos laimėjimus. Šiomis dienomis knygynuose pasirodė jauno prozininko A. Pociaus pirmasis apsakymų rinkinys „Rytmetis Užgirių kaime“. Praėjusiais metais skaitytojas susipažino su pirmuoju R. Nerečionio humoristinių apsakymų rinkiniu „Takiakis“. Neseniai išėjo iš spaudos jaunų apybraižininkų J. Požeros, J. Sadūno, R. Mikalauskaitės rinkiniai.

Jaunieji rašytojai pradėjo bandyti savo jėgas ir dramaturgijos žanre. Paminėtina K. Sajos komedija iš šiuolaikinio kolūkinio kaimo gyvenimo „Lažybos“, kurią pastatė Klaipėdos dramos teatras.

Su apgailėstavimu tenka pasakyti, kad lietuvių tarybinės literatūros kritika dar silpnai atlieka savo uždavinius. Jaunųjų kritikų darbuose dar iki šiol plačiai nenag-

rinėjami literatūros kūriniai.

Sėkmingas jaunųjų literatūros jėgų ugdymas reikalauja sistemingos vyresniųjų draugų paramos. Periferijos sąlygomis svarbus literatūrinio gyvenimo centras yra rajoninio laikraščio redakcija. Daugelis jų skiria nemažai dėmesio jaunųjų literatūrų kūrybai, reguliariai spausdina jų kūrinius. Prie kai kurių redakcijų sėkmingai veikia pradedančiųjų rašytojų būreliai.

Pranešime buvo kritikuojamos tų rajoninių laikraščių redakcijos, kurios rimtai nedirba su jaunaisiais rašytojais, nenukreipia jų kūrybinių pastangų. Nepatenkinamai dirba šioje srityje ir rašytojinė spauda. Lietuvos TSR Tarybinių rašytojų sąjungos komisija darbu su jaunaisiais ir pradedančiaisiais rašytojais silpnai palaikė ryšius su rajoninių laikraščių redakcijomis.

Po pranešimo kūrybiniuose seminaruose buvo išnagrinėti jaunųjų kūriniai. Kūrybiniams seminarams vadovavo rašytojai T. Tilvytis, E. Mielžaitis, J. Šimkus, M. Sluckis ir kiti.

Pasisakę diskusijose išskėlė eilę reikšmingų klausimų. Jaunasis poetas drg. Baltakis kalbėjo apie literatūrinio almanacho „Jaunieji“ darbą. Almanachas dar netapo kovinga jaunųjų tribūna, dažnai jame spausdinami silpni kūrinėliai. Jo redakcinė kolegija nepalaiko glaudžių ryšių su Rašytojų sąjungos konsultantais. Pastaruoju metu imamas priemonių almanacho redakcinės kolegijos darbu pagerinti.

Apie literatūrinę būrelių darbą kalbėjo jaunasis rašytojas drg. Pocius. Tokių būrelių yra beveik kiekvienoje vidurinėje mokykloje. Bet ne visi

literatūros mokytojai tinkamai organizuoja jų darbą. Laikraštis „Literatūra ir menas“ savo puslapiuose turi daugiau rašyti apie literatūros dėstytojų darbą su jaunaisiais rašytojais.

Apie „Pergalės“ žurnalo redakcijos pastaruoju metu atliktą darbą su jaunaisiais rašytojais papasakojo žurnalo redaktorius drg. Šimkus.

Poetas drg. Kubilinskas padarė priekaištą jaunesiems dėl to, kad jie nesiima kūrybinių vertimų. Be to, jis pažymėjo, jog jaunieji poetai turėtų daugiau rašyti vaikams.

— Mes kovojame už naują žmogų, — pasakė Lietuvos LKJS CK sekretorius drg. Grigonis, — padedame jį formuoti. Mūsų svarbus uždavinys — kovoti prieš religinius prietarus, prieš moralinį palaidumą ir kitas praeties liekanas. Mūsų respublikos literatūroje dar neatsispindi nuostabūs komjaunuolių darbai. Nors respublikos komjaunimo gyvenimas teikia dėkingą medžiagą rašytojams.

Pasitarime taip pat pasiskėlė Lietuvos TSR Valstybinės grožinės literatūros leidyklos vyriausiasis redaktorius drg. Tornau, Lietuvos TSR Tarybinių rašytojų sąjungos valdybos sekretorius drg. Sluckis, „Svyturio“ žurnalo redakcijos darbuotojas drg. Sadaunykas, jaunieji rašytojai drg. Narečionis, Valys, Kašauskas, Reimeikis, Serioginas ir kiti. Pasitarime buvo iškeltas uždavinys drąsiau ir plačiau vaizduoti kolūkinio kaimo gyvenimą.

Baigiamąjį žodį tarė Rašytojų sąjungos komisijos darbu su jaunaisiais pirmininkas poetas drg. Jonynas.

(ELTA).

Tarybinė statyba

Apylinkės Taryba kovoje už kolūkio stiprinimą

Svarbiausias apylinkių Tarybų uždavinys — suteikti kolūkiams pagalbą vykdant uždavinius, kuriuos išskėlė partija ir vyriausybė žemės ūkiui.

Štai todėl ir mūsų apylinkės Tarybos darbo plane pagrindinę vietą užima ūkinės statybos „Lenino atminimo“ artelėje klausimai.

Šiais metais, ligi lapkričio 20 dienos, mūsų apylinkės Taryba pravedė 7 sesijas. Nė viena iš jų nepraejo nepažinęs vieno ar kito klausimo, liečiančio „Lenino atminimo“ kolūki. Į pirmą vietą mes visuomet iškeliamė svarbiausius ūkinius klausimus, nuo kurių įvykdytumo priklauso ir paties kolūkio stiprinimas. Taip, pvz., kovo pradžioje įvykusioje sesijoje svarstėme pasirengimą pavasario sėjai, pavasario sėjos metu — apie sėjos eigą, liepos mėnesį — visuomeninės gyvulininkystės išvystymą ir pasirengimą gyvulių žiemojimui, rugpjūčio mėnesį — derliaus nuėmimą

M. Lozačenkoviene Turmanto apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

ir žiemkenčių kūlimą, rugsėjo mėnesį — pasirengimą rudeniui arimui ir visą eilę kitų klausimų.

Neseniai įvykusioje sesijoje apsvarstėme 1955 metų lenktyniavimo tarp brigadų ir fermų rezultatus.

Klausimų svarstymas sesijose tik tada duoda naudą, kai jie svarstomi laiku. Į tai mes atkreipėme rimtą dėmesį.

Antras labai svarbus dalykas, be kurio neįmanoma gerai išnagrinėti klausimo ir priimti konkretaus sprendimo, yra išsamus pasirengimas sesijai. Į pasiruošimą sesijai pas mus įtraukiama kiek galima daugiau deputatų, nuolatinės komisijos. Jiems iš anksto duodami uždaviniai patikrinti tą ar kitą darbą, ūkio šakos išvystymą.

Šį dalyką noriu pailiustruoti pavyzdžiais. Pz., pranešimą apie pasirengimą ru-

dens arimui buvo pavesta daryti kolūkio agronomui drg. Apetui, o papildomą pranešimą — žemės ūkio nuolatinės komisijos pirmininkui drg. Jefimovui. Ruošiant sesijai klausimą apie gyvulininkystę, pagrindinis pranešimas buvo pavestas kolūkio zootechnikui drg. Martjanovui, o deputatams, kurie betarpiškai surišti su gyvulininkyste ar statyba, irgi buvo duoti nurodymai.

Šios sesijos praėjo aktyviai dalyvaujant deputatams ir aktyvui. Taryba išaiškino daug galimybių sėkmingesniai vieno ar kito klausimo išsprendimui. Buvo priimti konkretūs sprendimai, kas palengvino jų vykdymo kontrolę. Turiu pažymėti, kad dauguma sprendimų buvo įvykdyta.

Didelę reikšmę įgyvendinant priimtuosius sprendimus turi pačių deputatų darbo pavyzdys. Dauguma mūsų apylinkės Tarybos deputatų nesigaili jėgų ir sumanumą siekiant įgyvendinti

sprendimus, padėti kolūkiui sparčiau žengti pirmyn. Štai, pavyzdžiui, deputatas — linų auginimo grandies grandininkas Sokolovas, statybinės brigados brigadininkas Jefimovas, laukininkystės brigadų brigadininkai Ragozinas ir Dubovskis, arklaininkė Lukjanova ne tik rodo pasiaukojamo darbo pavyzdį jiems pavestame veiklos bare, o aktyviai dalyvauja kontroliuojant priimtų sprendimų vykdymą.

Jau pirma pažymėjau, kad pas mus dauguma sprendimų buvo įvykdyta. Bet vis dėlto visa eilė sprendimų nebuvo įgyvendinti.

Pirmiausia tai galima paaiškinti nepakankama kontrole iš apylinkės vykdomojo komiteto pusės. Antra, bene svarbiausia, priežastis yra ta, kad mes prie sprendimų vykdymo kontrolės mažai pritraukėme aktyvą. Kaip pavyzdį galima nurodyti tokį dalyką. Buvo priimtas sprendimas dėl kukurūzų pasėlių priežiūros pagerinimo. Jis didžiaja dalimi liko neįvykdytas. Kodėl? Gi todėl, kad mes, apylinkės Taryba ir jos vykdomasis komitetas, pada-

rėme klaidą organizuojant šio sprendimo vykdymą. Mums reikėjo mobilizuoti visus deputatus ir aktyvą tam, kad būtų užtikrinta tinkama visų pasėlių priežiūra. Gi mes įlindome į kelių hektarų kukurūzų sklypelį, kuriame įsipareigojome išauginti kukurūzus apylinkės Tarybos jėgomis. Siame sklypelyje kukurūzai, tiesa, užderėjo. Bet mes negalime numesti nuo savęs kaltės už tai, kad jie neužderėjo likusiuose dideliuose plotuose.

Ligi šiolei dar mažai tirbome ir su nuolatinėmis komisijomis. Darbas su jomis buvo apribojamas pavedimais paruošti vieną ar kitą klausimą sesijai ar vykdomojo komiteto posėdžiui. Gi atskirų nuolatinė komisijų posėdžių ir pasitarimų nebuvo praktikuojama.

Artimiausiu uždaviniu mes laikome darbo su aktyvu, pirmoje eilėje su nuolatinėmis komisijomis, sustiprinimą. Tai padės pagerinti sprendimų vykdymą, o tuo pačiu ir leis suteikti rimtesnę paramą „Lenino atminimo“ kolūkiui.

TASS'o pranešimas Apie paskutinius termobrunduolinio ginklo išbandymus Tarybų Sąjungoje

Pastaruosiu metu, sutinkamai su mokslinio tyrimo ir eksperimentinių darbų atominės energijos srityje planu, Tarybų Sąjungoje buvo atlikti naujų atominio ir termobrunduolinio (vandenilinio) ginklo tipų išbandymai. Išbandymai pilnutinai patiesino atitinkamus mokslinius, techninius apskaičiavimus, parodydami svarbius naujus tarybinių mokslininkų ir inžinierių pasiekimus. Paskutinis vandenilinės bombos sprogimas buvo pats galinčiausias iš visų sprogimų, įvykdytų iki šiol. Siekiant pašalinti radioaktyvius poveikius sprogimas buvo įvykdytas dideliame aukštyje. Kartu buvo atliekami platūs ištyrimai žmonių apsaugos klausimais.

Ryšium su tuo, kad kai kuriose Vakarų šalyse pakeltas triukšmas dėl minėtųjų išbandymų Tarybų Sąjungoje, TASS-as įgaliojtas pareikšti štai ką:

Tarybinė Vyriausybė siekia ir siekia atominio bei vandenilinio ginklo uždraudimo nustatant veiksmingą tarp-

tautinę kontrolę. Toks sprendimas įgalintų nukreipti atominės energijos naudojimą tik taikiems tikslams. Tarybų Sąjunga yra pateikusi pasiūlymus besąlygiškai uždrausti atominį ir vandenilinį ginklą tiek Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje, tiek ir neseniai įvykusiame keturių valstybių Užsienio Reikalų Ministrų Pasitarime Zenevoje, bet jie nebuvo priimti. Tarybų Sąjunga taip pat pateikė pasiūlymą dėl moralinio-politinio atominio ir vandenilinio ginklo pasmerkimo. Vakarų valstybės atsisakė priimti ir šį pasiūlymą.

Vykdydama nurodytus išbandymus savo saugumo užtikrinimo interesais, Tarybų Sąjunga kaip ir anksčiau sieks Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje susitarimo dėl atominio ir vandenilinio ginklo uždraudimo ir dėl visų kitų apsiginklavimo rūšių sumažinimo, dėl tolesnio tarptautinio įtempimo sumažinimo ir valstybių pasitikėjimo nustatymo, dėl visuotinės taikos palaikymo ir stiprinimo.

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

Ar tai ne kritikos užgniaužimas?

S. m. spalio mėn. 19 d. ir lapkričio 2 d. „Pergalės“ numeriuose buvo išspausdintos korespondencijos: „Geriau išnaudoti vaizdinės agitacijos priemones MTS“ ir „Kada gi mes išgirsime agitatoriaus balsą?“.

Pirmojoje korespondencijoje buvo nurodoma, kad MTS sodyboje, dirbtuvėse nematyti kovingos aplinkos, žadinančios mechanizatorius našiau dirbti. Sieninis laikraštis išsena nereguliarai ir t. t.

Tai, atrodo, turėjo sukelti rimtą MTS partinės organizacijos, jos biuro sekretoriaus drg. Miloševičiaus susirūpinimą.

Antroje korespondencijoje — mechanizatorių laiške, buvo nurodoma, kad XII traktorinė brigadoje agitacinis-masinis darbas silpnai vystomas.

Signalai iš XII traktorinės brigados labai rimti. Brigada — labiausiai atsiliekanči MTS, ir jos darbo pagerinimui turėjo būti nukreiptos pagrindinės jėgos. Rašė žmonės, tiesa, ne pirmūnai, padarę savo darbe nemažą klaidų, tačiau partinė organizacija negali neįsiklausti į jų teisingus signalus.

Tačiau visai kitaip pažūrėjo į kritiką drg. Miloševičius. Korespondencijas jis palaikė jo asmens įžeidimu, jo nuopelnų gerinant MTS partinį - politinį ir organizatorinį darbą ignoravimu ir nepadarė rimtesnių išvadų. Tą patvirtina jo atsakymai rajono laikraščio redakcijai ir dabartiniu metu esanti padėtis mašinų - traktorių stotyje.

Drg. Miloševičius, kalbėdamas apie vaizdinės agitacijos panaudojimą MTS, nie-

ko nemini apie tai, kas padaryta jai pagerinti.

Išgilinę į dabartiniu metu esančią padėtį MTS, pamatysime, kad išvados iš kritikos nepadarytos. Vaizdinė agitacija ir dabar tebėra apšaukta. Pvz., lapkričio 24 d. dar nebuvo iškabinta nė vieno lozungo, raginančio mechanizatorius garbingai sutikti partijos XX suvažiavimą. Naujesni lozungai iškabinti tik klube, o dirbtuvėse jų dar nebuvo. Tebėra tuščia ir laikraščių vitrina, nes, anot drg. Miloševičiaus, kažkodėl šį mėnesį laikraščio tam tikslui neužprenumeravo. Pataisyta tik Garbės lenta.

Kaip galima pavadinti tokius faktus? Partija nurodo, kad kritikos ignoravimas, nepaisymas kritinių signalų yra ne kas kita, kaip kritikos užgniaužimas.

Atsakyme į antrą korespondenciją drg. Miloševičius pripažįsta, kad aiškinamasis darbas XII traktorinėje brigadoje dar nepakankamas. Tačiau ir čia vietoje to, kad padarytų atitinkamas išvadas ir pagalvotų, kaip jį pagerinti, partinės organizacijos sekretorius visą kaltę suverčia žmonėms, konkrečiai, laiškų autoriams, sakydamas, kad „minėtiems draugams joks aiškinamasis darbas nepadės“.

Ir tokį faktą galima paaiškinti tik neteisingu reagavimu į kritiką, bandymu užgniaužti ją.

Nejaugi drg. Miloševičius pamiršo partijos Įstatus, kuriuose nurodoma, kaip turi komunistas žiūrėti į kritiką ir kad kritikos užgniaužimas yra nesuderinamas su buvimu partijos eilėse?

Paspartinti kūlimą ir sėklų supylimą! Sėkmingai užbaigti ūkinius metus!

Spartiname kūlimo tempus

Siekdamos prideramai sukurti Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XX suvažiavimą, mūsų žemės ūkio artelės laukininkystės brigados išvystė socialistinį lenktyniavimą už spartesnį derliaus kūlimo užbaigimą ir sėklų fondų sudarymą.

Kolūkyje sudarytos nuolatinės kūlimo brigados, kas įgalino dirbti visą dieną, pakelti kuliavimų agregatų našumą.

Reikia pažymėti, kad MTS mechanizatoriai — kombainininkas drg. Vozgelevičius, traktorininkė drg. Podvaiskaitė ir kuliavimosios mašinistas drg. Valentinavičius užtikrino nenutrūkstamą kuliavimų agregatų darbą.

Lenktyniavime pirmąją I ir III laukininkystės brigados, vadovaujamos drg. drg. Sumano ir Dumbravos. Siöse

brigadose kūlimas jau beveik užbaigtas. Vykdamas kūlimą pavyzdinčiai dirba kolūkiečiai drg. drg. Stankevič, Lučkovskaja, Umbrasaitė ir daugelis kitų.

Kartu su grūdinių kultūrų kūlimu didelis dėmesys kolūkyje skiriamas daugiamečių žolių sėklojų kūlimui. Nuo 55 ha nuimtų dobilų sėklojų jau iškulta nuo 40 ha ir prikulta 5 tonos sėklų. Iš viso kolūkis prikuls nemažiau kaip 7 tonas dobilų sėklų. Tai leis kolūkiui įsėti pavasarį dobilus į 300 ha žiemkenčių plotą, kam bus sunaudota 4 tonos sėklų, o likusias 3 tonas pristatyti valstybei 1956 metų grūdų paruošų sąskaiton arba pakeisti į grūdus.

N. Torianikas

M. Melnikaitės vardo kolūkio agronomas

Geriausius grūdus sėklai

Mūsų, Čapajevos vardo žemės ūkio artelės, kolūkiečiai gerai žino, kad viena svarbiausių priemonių kovoje už derlingumo pakėlimą yra geros kokybės sėklų paruošimas pavasario sėjai. Todėl sėklų fondų sudarymui skiriame rimtą dėmesį.

Esant bendram planui 816 cent kolūkyje jau supilta 396 cent įvairių grūdinių kultūrų sėklų. Kartu su sėklų supylimu vykdomas jų valymas nuo piktžolių ir priemaišų. Tam panaudojami vėtyklė „Triumfas“ ir trijeris. Grūdus per šias mašinas perleidžiam po kelis kartus, kas užtikrina jų visišką švarumą. Sėklų valymui vadovauja kolūkio sandėlių vedėjas drg. Andrijauskas.

Sėklų supylimą būtų galima paspartinti, bet, deja, MTS sudėtinga kuliavimai „MK-1100“ (mašinistas drg. drg. Ovčnikovas ir Blinovas) dirba ne pilnu apkrovimu. Dėl techninių gedimų kuliavimai dažnai prastovi ir, vietoje 7—8 tonų per dieną, ji prikulia vos po 1,5—2 tonas.

MTS mechanikai turi padėti mašinistams greičiau pašalinti trūkumus, taip suvarkyti kuliavimą, kad ji dirbtų nenutrūkstamai. Tai įgalins kolūkj greičiau užbaigti kūlimą, o kartu ir sudaryti sėklų fondus.

V. Jonėnas

Čapajevos vardo kolūkio sąskaitininkas

Stalino vardo kolūkyje

Stalino vardo žemės ūkio artelės nariai aktyviai rengiasi susumuoti ūkinių metų rezultatus.

Kartu su kitais rudens darbais visų laukininkystės brigadų kolūkiečiai, plačiai išvystę socialistinį lenktyniavimą TSKP XX suvažiavimo garbei, paspartino kūlimo ir sėklų fondų sudarymo tempus. Traktorininko drg. Kuosos ir kuliavimosios mašinisto drg. Bogušo gero darbo, o taip pat tinkamo darbo organizavimo dėka, dvi laukininkystės brigados jau baigė vasaros kūlimą. Dabar kūlimas vyksta paskutinėje, trečioje laukininkystės brigadoje, kuri taip pat šiuos darbus užbaigs artimiausiomis dienomis.

Kūlimo tempų paspartinimas įgalino paspartinti sėklų fondų sudarymą. Kolūkyje supilta 31 tona vasarinių kviečių, avižių, miežių, grikių, žirnių. Kviečių bei žirnių sėklos supylimo planas jau pilnutinai įvykdytas.

Kartu su sėklų supylimu vyksta ir jų valymas.

L. Vrublevskis

Kuliavimai stovinėja

„Tarybų Lietuvos“ kolūkyje štai jau dvi dienas stovinėja sudėtinga kuliavimai vien dėl to, kad traktorininkas drg. Petrulionis negali užvesti traktoriaus „Belarusj“, kuriuo čia kuliama.

Traktorinės brigados brigadininkas drg. Rūkštelė turi nedelsiant suteikti traktorininkui reikiamą pagalbą ir imtis visų priemonių nenutrūkstamam kūlimo darbu užtikrinti.

I. Rezgis

TRAKTORINĖ BRIGADA ĮVYKĖ SAVO ĮSIPAREIGOJIMUS

Komjaunimo XI traktorinė brigada, vadovaujama Liongino Spakausko, M. Melnikaitės vardo kolūkyje dirba antrus metus. Ir reikia pasakyti, kad antrus metus ji garbingai įvykdė sutartinius įsipareigojimus pagal visas traktorių darbų rūšis.

Jaunieji mechanizatoriai savo darbu akivaizdžiai įrodė neteisingą anksčiau šiame kolūkyje dirbusių traktorių teigimą, kad esant nelygioms bei akmenuotoms dirvoms eilės darbų rūšių, kaip pvz., eilinės sėjos, arimo, įvykdyti negalima. Šį pavasarį ir oro sąlygos buvo labai nepalankios darbu. Bet tātai nesutrūkdė jaunesiems mechanizatoriams įvykdyti savo įsipareigojimus. Jie įvykdė pavasarinio arimo, viršijo lėkščiavimo bei kultivavimo planą, apsejo apie 200 ha vasarajumi eiliniu būdu.

Užbaigusi pavasario lauko darbus, traktorinė brigada nedelsdama pradėjo arti pūdymus. Pūdymų arimo planą ji viršijo 62 hektarais. Sava-

laikis pūdymų įdirbimas leido šios brigados mechanizatoriams vieniems pirmųjų rajone pradėti žiemkenčių sėjai ir pirmiems ją įvykdyti. Eilinės žiemkenčių sėjos planą mechanizatoriai įvykdė 105 procentais.

102 procentais brigada įvykdė ir rudeninio arimo planą, suarusi daugiau kaip 400 ha dirvų.

Didelę pagalbą XI traktorinės brigados mechanizatoriai kolūkiui suteikė ir kituose žemės ūkio darbuose. Antai, šios brigados traktorininkas Vaitkevičius praeitą žiemą išvežė į laukus apie 150 tkm mėšlo. Traktoriais kolūkyje išvalyta nuo akmenų dešimtys hektarų dirvų.

Siuo metu kolūkis su traktorinės brigados pagalba sėkmingai vykdo grūdinių kultūrų kūlimą.

Brigados darbo sėkmės paslaptis ta, kad traktorinės brigados brigadininkas drg. L. Spakauskas sumaniai ir planingai organizavo visų traktorininkų darbą. Visi bri-

gados mechanizatoriai iš anksto žinojo savo darbo ba-

rus, užduotis. Visi trys brigados traktoriai, kiek leido galimybės, dirbo dviem pamainomis. Darbai traktoriaus buvo skirstomi atsižvelgiant į jų pajėgumą; plačiai buvo taikomas darbas agregatu. Visas traktorinės brigados prikabinamasis inventorius buvo priskirtas traktorininkams. Tai pakėlė jų atsakomybę už inventoriaus priežiūrą, sumažino technikos gedimo atvejus. Brigados apskaitininkas J. Radzevičius nuolat sekė, kad traktorininkai visada būtų aprūpinti degalais, tepalais, atsarginėmis dalimis mašinoms ir prikabinamajam inventoriumi.

Tokios priemonės traktorių darbo našumui kelti, nuolatinė darbo kontrolė labai sumažino traktorių prastovėjimą, užtikrino našų technikos išnaudojimą, o tuo pačiu sėkmingą traktorinės brigados įsipareigojimų įvykdymą.

S. Beloguras
MTS dispečeris

Paspartinti linų produkcijos pristatymą valstybei

Vargu ar reikia įrodinėti, kad linininkystė yra pati pajamingiausia kolūkinės gamybos šaka. Mūsų, o taip pat ir kaimyninės Latvijos respublikos kolūkiai, kurie rimtai ėmėsi linų auginimo, per 2-3 metus iš atsiliekančių tapo priešakiniais, gauna milijonines pajamas.

Deja, eilė mūsų rajono kolūkių vadovų nenori suprasti, kad linai — tai kolūkių turtingumo šaltinis, kad vystant šią kultūrą, bet kuris kolūkis gali išbristi iš atsilikimo, tapti milijonieriumi.

Reikia atvirai pasakyti, kad linai pas mus — užmiršta kultūra. Auginant linus rajono kolūkiuose sugaištama daug laiko ir išieškvojama daug darbo jėgos, tačiau šis reikalas neužbaigiamas ligi galo, ir linų produkcija nepristatoma valstybei, o jeigu ir pristatoma, tai ne laiku, blogos kokybės, dėl ko kolūkiai netenka didelių pajamų.

Siemet mūsų rajono kolūkiuose linais buvo apsėta 486 ha. Dalis jų, dėl blogos pasėlių priežiūros, žuvo. Tiesa, neišrautų linų kolūkiuose neliko. Bet bloga yra tai, kad kolūkiai neužiima jų pirminiu apdirbimu, ir tuo pačiu uždelsia jų pristatymą valstybei.

Vien tik „Lenino atminimo“ kolūkis, kur linininkystei buvo skiriamas reikiamas dėmesys, užbaigė pirminį linų apdirbimą, linų sėmenų kūlimą ir sėkmingai vykdė kontraktacijos sutartį. Kolūkis jau pristatė valstybei apie 3 tonas sėmenų ir 1300 kg pluošto. Artimiausiomis dienomis šis kolūkis baigs linų produkcijos pristatymą ir gaus iš linininkystės žymias pajamas — apie 70 tūkstančių rublių pinigais, daugiau kaip 8 tonas kviečių, daug cukraus ir išspaudų.

Gi kituose kolūkiuose šio

valstybinės svarbos uždavinio vykdymas dar nepradėtas. Maža to, bendrai paėmus rajone iš 140 ha ploto dar nenušukuotos linų galvutės. Tokie kolūkiai, kaip Čapajevų vardo, „Raudonojo Spalio“, Stalino vardo dar visiškai nepradėjo galvučių nušukavimo: Neužbaigtas linų galvučių nušukavimas „Bolševiko“, P. Cvirkos vardo, „Pažangos“, „Tarybų Lietuvos“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose. Daugelyje kolūkių nušukuotos galvutės neišskulotos.

Čapajevų vardo, „Raudonojo Spalio“ ir „30 metų komjaunimui“ žemės ūkio artelių vadovų bei linų auginytojų gėdai, čia dar guli praėjusių metų linų produkcija, kuri ligi šiol nepristatyta valstybei.

Tokios neatsakingos pažiūros į linus išdavoje rajono kolūkiai, išskyrus „Lenino atminimo“ artele, dar nepristatė valstybei nė vieno kilogramo linų šiaudelių bei linų sėmenų.

Kolūkių vadovai bei linų auginytojai, atidėiodami linų apdirbimą bei jų pristatymą valstybei, užmiršta apie tai, kad tuo jie daro didelį nuostolį ir valstybei, ir kolūkiams. Suvežti į klojimus ir neapdirbti linai bei sėmenys genda, netenka kokybės, juos naikina graužikai.

Laukų darbai kolūkiuose beveik užbaigti. Kiekviename kolūkyje dabar yra visi galimūmai paspartinti pirminį linų apdirbimą bei jų pristatymą valstybei. Šiuos galimūmus reikia išnaudoti.

Savalaikis visos linų produkcijos pristatymas valstybei leis kolūkiams žymiai padidinti pinigines pajamas.

V. Špunt

„Glavzagotlionprom“ Zarasų skyriaus vyr. rūšiuotoja

Plačiai išsivystė gyvenamųjų namų ir visuomeninių pastatų statyba Kauno darbininkų priemiestyje — Petrašiūnuose. Šiais metais čia pastatyta apie 10 naujų namų „Bituko“ fabriko, elektrinės ir J. Janonio vardo fabriko darbininkams. Didžiojo Spalio 38-ųjų metų išvakarėse statybininkai gavo 22 butų gyvenamąjį namą.

Nuotraukoje: naujas Kauno statybos tresto Nr. 2 gyvenamasis namas statybininkams Petrašiūnuose.

M. Ogajaus nuotr. (ELTA).

Gyvuliai turi žiemoti sočiai ir šiltai

Lapkričio 23 d. įvyko Smalvų apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos sesija, kuri apsvairstė klausimą dėl gyvulių žiemojimo organizavimo M. Melnikaitės vardo kolūkyje.

Pranešimą padarė kolūkio pirmininko pavaduotojas drg. Malakauskas. Jis supažindino deputatus su tuo, kaip kolūkis pasirengė gyvulių žiemojimui, kaip organizuojamas pats žiemojimas.

Stambių raguočių fermos vedėjas deputatas drg. Melkovas aštriai kritikavo kolūkio valdybą už tai, kad ji nepasirūpino karvidžių remontu. Tvirtai ligi šiol tebėra be lubų. Neiškirtas žmogus vandeniu atvežti, kas sudaro daug sunkumų giriant gyvulius. Pašarai tebėra lauke. Jie neapmatuoti,

neperduoti atsakingiems už jų apsaugą asmenims. Dėl to pasitaiko pašarų grobstymo faktai.

Deputatas-kiulininkė drg. Radzevičiūtė atžymėjo, kad kiulininkėms nesudarytos sąlygos darbui žiemos metu. Nėra nė vežimo malkų, todėl tenka kūrėti tvoras. Sutintuve nėra čiaupo ir jo negalima naudoti. Neretai tenka duoti šaltą jovalą. O ir pašarai į fermas pristatomi nereguliariai. Jau metai, kai valdyba žada pirkti kiulininkėms specdrabužius ir vis neprisirūpina to padaryti.

Svarstytu klausimu buvo priimtas sprendimas. Jame numatytos priemonės gyvulių priežiūrai ir jų šėrimui žiemos metu pagerinti.

A. Krūminas

RVK instruktorius

Adomo Mickevičiaus 100-osioms mirties metinėms paminėti

Zarasuose, rajoninėje bibliotekoje, surengta parodėlė, skirta didžiojo lenkų poeto-patrioto Adomo Mickevičiaus 100-osioms mirties metinėms paminėti. Čia eksponuojami jo kūriniai, o taip pat žurnalai ir laikraščiai, kuriuose aprašomas poeto gyvenimas ir kūrybinė veikla. Dešimtys miesto gyventojų kasdien čia susipažįsta su A. Mickevičiaus gyvenimu, jo veikalais. Ypatingai čia gausu žmonių vakarais. Su dideliu įdomumu jie skaito garsią, kupiną kilnaus patriotizmo poemą „Gražina“, „Konradas Valenrodas“ ir kitus poeto veikalus. Kiekvieno lankytojo dėmesį patraukia plakatas, kuriame stambiomis raidėmis įrašyti M. Rylskio žodžiai apie didįjį poetą-patriotą: „Dvi dovanas A. Mickevičiui davė gamta: nepaprastą poetinę jėgą ir pasiaukojančią meilę Tėvynei. Ir kaip poetas, ir kaip patriotas įėjo į pasaulinę istoriją, liko nemirtingas“.

G. Strelcovas

Sekmadienį Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos moksleiviai surengė vakarą, skirtą didžiojo lenkų poeto-patrioto Adomo Mickevičiaus 100-osioms mirties metinėms paminėti. Pranešimą apie A. Mickevičiaus gyvenimą ir kūrybą padarė mokyklos literatūros būrelio narys, X „b“ klasės moksleivė Pitrenaitė. Po pranešimo buvo išnagrinėta poema „Gražina“, padeklamuota „Odė jaunystei“ ir eilė kitų poeto eilėraščių.

L. Saulauskas
V. Beinoravičius

Tarptautinė Demokratinė Moterų Federacija švenčia savo dešimtmetį

Gruodžio 1 dieną Tarptautinė Demokratinė Moterų Federacija švenčia savo veiklos dešimtmetį.

Prieš dešimt metų Parvžiujė susirinko Tarptautinė demokratinė antifašistinių moterų organizacijų, gyvavusių jau iki karo ir karo metu, Kongresas. Jo metu šios organizacijos susijungė į Tarptautinę Demokratinę Moterų Federaciją, kuri tuomet apėmė 80 milijonų moterų iš 40 pasaulio šalių. Federacijos pirmininke buvo išrinkta įžymi Prancūzijos mokslininkė ir visuomenininkė Eženi Kotton; vicepirmininke — garsioji Ispanijos liaudies kovotoja Dolores Ibaruri. Jos ir dabar vadovauja Federacijos darbui.

Pagrindiniai Federacijos uždaviniai buvo ir yra — išplėsti tarptautinį demokratinį moterų judėjimą už taiką, už

moterų teises, už vaikų apsaugojimą nuo karo pavojaus, už visų pasaulio moterų vienybės stiprinimą.

1948 metais susirinko ant-rasis tarptautinis moterų Kongresas Budapešte ir priėmė „Manifestą taikai ginti“, kuris buvo paskelbtas ir išplatintas viso pasaulio šalyse. Tai turėjo didelę reikšmę tautinių demokratinė moterų organizacijų veiklai sustiprinti renkant parašus po Stokholmo atsisaukimu, po Kreipimusi dėl taikos pakto sudarymo tarp penkių didžiųjų valstybių. 1949 metais Federacija paskelbė birželio 1-ąją Tarptautine vaikų gynimo diena.

1951 metais Federacija pasiuntė tarptautinę moterų komisiją į Korėją amerikiečių ir lisynmanininkų kariuomenių padarytiems žiaurumams nustatyti. Komisijos praneši-

mas buvo paskelbtas 22 pasaulio kalbomis, Federacijos iniciatyva buvo suorganizuota pagalba Korėjos vaikams ir moterims.

1953 metais Federacija turėjo jau 140 milijonų narių iš 66 pasaulio šalių. Tais metais pasauliniame moterų kongrese Kopenhagoje buvo priimta „Moterų teisių deklaracija“, kurioje keliami reikalavimai suteikti visoms moterims lygias teises.

Šių metų liepos mėnesį Sveicarijos mieste Lozanoje susirinko įvairių šalių moterų ir Pasaulinį motinų kongresą. Įvairių pažiūrų ir religinių įsitikinimų moterų-motinos, kalbančios įvairiomis kalbomis, atvyko pareikšti savo valią, atėjo pasakyti, kad jos veiks vieningai, ne-leis naikinti savo vaikų.

Tarptautinėje Demokratinėje Moterų Federacijoje di-

džiulį vaidmenį vaidina ir Tarybų Sąjungos moterys, o taip pat Kinijos ir visų demokratinė šalių moterys.

Amerikos, Anglijos, Prancūzijos ir kitų kapitalistinių šalių vyriausybės visai trukdo savo šalių moterims-demokratėms veikti. 1951 metais prancūzų buržuazinė vyriausybė uždraudė Federacijos veiklą Prancūzijoje ir Federacijos sekretoriatas buvo priverstas persikelti į Berlyną. Tačiau, nežiūrint reakcionierių persekiojimų, Federacijos jėgos kasdien auga. Dabar Federacijai priklauso jau daugiau kaip 200 milijonų moterų, kovojančių prieš fašizmą, kolonijinį režimą, prieš išnaudojimą. Tarptautinės Demokratinės Moterų Federacijos veiklos įtakoje sustiprėjo moterų judėjimas Indijoje, Japonijoje, Irane, Birmoje, Sirijoje, Nigerijoje, Tunise ir daugelyje kitų kolonijinių ir priklausomų šalių.

Šių metų lapkričio pirmo-

mis dienomis Maskvoje įvyko Federacijos Vykdomojo biuro posėdis, kurio metu pirmininkė Eženi Kotton padarė platų pranešimą, kuriame ji papasakojo apie Federacijos nuveiktą darbą per 10 metų ir iškėlė uždavinius Federacijos darbui toliau išvystyti.

„Atmetusios viską, kas mus skiria, — sako Federacijos vadovės savo kreipime-si, — stiprinsime draugystę tarp viso pasaulio moterų, susijungsime, kad bendromis jėgomis iškovotume: nusiginklavimą, atominio ginklo uždraudimą, visų klausimų, keliančių grėsmę taikai, taikių derybų keliu išsprendimą. Susijungsime savo šeimės gerovės, savo vaikų laimės vardan; susijungsime savo teisių į žmonišką gyvenimą gynimo vardan!“

P. Girdzijauskienė
Istorijos mokslų kandidatas

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS